

ΑΠΟ ΤΑ "ΡΟΥΜΠΑΓΙΑΤ ΤΟΥ ΟΜΑΡ ΚΑΓΙΑΜ,,

(Συνέχεια τῆς σελίδας 181)

69.

Λίγο ψωμί καὶ μιὰ γωνιά ἀπ' ὅλο του τὸν πλοῦτο,
 Ἀγάπη μου, ἐδιαλέξαμεν ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτο·
 Τὴ φτώχεια ἔτσι ἀγοράσαμε μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιάς μας,
 Μὰ μέσ' στὴ φτώχεια βρήκαμε περίσσιο βίος καὶ πλοῦτο.

70.

Ἀρπάγι πιά ἀπὸ δόλωμα δὲ ξεχωρίζει μὲν ἡ ψυχὴ,
 Καὶ μιὰ μὲ σπρώχνει στὸ Τζαμί κι' ἄλλοτε πάλι στὸ κρασί.
 Μὰ πὺδ πολὺ καὶ τὸ κρασί κ' ἡ ἀγαπημένη μου κ' ἐγὼ
 Ἅγιοι εἴμαστε στὸ κατελεῖο γιὰ κολασμένοι στὸ Τζαμί.

71.

Νάταν, ψυχὴ, νὰ γλύτωνες ἀπ' τ' ἄθλιο τὸ κορμί σου.
 Πνεῦμα γυμνὸ θὰ πέταγες στοὺς Οὐρανοὺς ἀτὴ σου,
 Καὶ θάταν ἡ ζωὴ σου πιά στὰ ἑβδομα τὰ αἰθέρια·
 Μ' ἂν ἔμνες σὰν ἄνθρωπος κ' ἐκεῖ τῆς γῆς, ντροπὴ σου !

72.

Πίνε, γιὰτὶ τὸ σῶμα σου σκόνῃ θὰ γίνῃ μιὰ φορὰ·
 Κι' ἀπὸ τῆ σκόνῃ σου στερνὰ κοῦπες θὰ κάνουν καὶ σταμνιά·
 Γιὰ Κόλαση καὶ γιὰ Οὐρανὸ ποτὲ νὰ μὴ σὲ μέλῃ·
 Γιὰ τέτοια πράματα ὁ σοφὸς δίνει ποτὲ του ἕναν παρὰ ;

73.

Ἐσένα ποὺ τὸ μάγουλο μὲ τᾶγρια ρόδα μοιάζει
 Καὶ μ' εἰδωλον ἡ ὄψῃ σου κινέζικο ταιριάζει,
 Ψὲς ἡ ματιά σου ἡ ἐρωτικὴ μιᾶς Βαβυλώνας Ρήγα,
 Τὸν ἔκανε σκακιού, τρελλό, ποὺ τὸν κουνοῦν γιὰ χάρι.

74.

Οἱ λῦπες τὴ χαρούμενη καρδιά δὲ λυώνουνε ποτὲς
 Στὴ Λύδια λίθο, σὰν περνᾷς τῆς ζήσης τὴ χαρά, τὴν καὶς·
 Κανένας τῶν μελλούμενων τὰ μυστικά δὲν ξέρει·
 Γιαυτὸ λοιπόν, ἀγάπαγε, πίνε, καὶ ξάπλωνε, ὅσο θές.

75.

Τὸν πέπλο δὲν τὸν σήκωσε κανεὶς τῶν αἰνιγμάτων
 Νὰ ξέρῃ ἀπ' τὰ φαινόμενα τί κρύβεται ἀπὸ κάτω·
 Ὅξω ἀπ' τὰ ἔγκατα τῆς γῆς κρυψάνα δὲ θὰ βροῦμε...
 Βρὲ πῆς κρασί ! μπορεῖ σ' αὐτὰ τὰ λόγια νὰ βρῇς πάτο ;...

76.

Τί μέρα σήμερα ὁμορφὴ καὶ τί ἀπαλόπνοη δροσιά.
 Τὴ σκόνῃ ξέπλυνε ἡ βροχὴ τῶν ρόδων, ποὺ εἴτανε θαμπά.
 Τότε σὲ γλώσσα Πεχλεβι⁽¹⁾ εἶπε στὸ ρόδο τὸ Μπουλμπούλ⁽²⁾
 «Σ' ὅλῃ σου μέθας τὴ ζωὴ μ' ὅλο τραγοῦδι κ' εὐωδιά».

Κ. ΤΡΙΑΝΕΜΗΣ

(1) Ἀρχ. Περσικὴ. (2) Ἀηδόνι.